

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ตามตัวแปรด้านเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของกลุ่มเพื่อน และประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนสหศึกษาประจำอำเภอและกิ่งอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 34,525 คน เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 23,705 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 10,820 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2536 ซึ่งกำลังศึกษาในโรงเรียนสหศึกษาประจำอำเภอและกิ่งอำเภอ ในจังหวัดเชียงราย สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 420 คน เป็นนักเรียนชาย 210 คน และนักเรียนหญิง 210 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการพนันของ บุรฉกัฒ รุระพัณัฏ ซึ่งมืค่าความเชื้อมันเท่ากับ 0.9012 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกัยวกับข้อมูลส่วนตัวนักเรัยน ได้แก่ เพศ ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้อัปกครอง ประสพการณัเกัยวกับการพนันของผู้อัปกครอง ประสพการณัเกัยวกับการพนันของกลุ่มเพัอน ประสพการณัเกัยวกับการพนันของนักเรัยนและ แหล่งอบายมุขในชุมชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกัยวกับเจตคติต่อการพนันของบุรฉกัฒ รุระพัณัฏ ลักษณะของ ประสพการณัเกัยวกับการพนันของเป็นข้อความเกัยวกับความคิดเห็น ความรู้สัถและความโน้มนัเอัยงที่จะเล่นหรืไม่เล่นการพนัน ซึ่งเป็นแบบลัเคอร์ท (Likert Type) โดยใชัมาตราส่วน ประมาดค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างบัง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย อย่างบัง มื 48 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วัจยขอหนังสือแน่นาตัวจากบัณฑัตวิทยาลัย ถึงผู้อัำนวยการสัามัญศัษาจัหวดั เชัียงราย เพัขอความร่วมมือและความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรัยนใน ระดับชั้นมัธยมศัษาปีที่ 3 ในโรงเรัยนสัังกัศตรกรมสัามัญศัษาจัหวดัเชัียงราย
2. ผู้วัจยนาหนังสือแน่นาตัวพร้อมแบบสอบถามไปยังโรงเรัยนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพัขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วัจยนาแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรัยนด้วยตนเอง
4. ผู้วัจยคััดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ แล้วนาข้อมูลมาวัเคราะห์ทางสถัตตัต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นาแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาแล้วทำการวัเคราะห์ข้อมูล
2. วัเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งสอบถามเกัยวกับรายละเอียดของ

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามตัวแปรด้านเพศ โดยใช้ค่าสถิติ t -test)

5. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการพัฒนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของกลุ่มเพื่อน และประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของนักเรียน โดยใช้ค่าสถิติเอฟ (F-test) เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีเพศต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองแตกต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของผู้ปกครองแตกต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของกลุ่มเพื่อนแตกต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน
6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพัฒนาของนักเรียนแตกต่างกันจะมีเจตคติต่อการพัฒนาแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของนักเรียนและประเภทของแหล่งอบายมุขในชุมชน

1. จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักเรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีรายได้ 3,001 – 7,000 บาท มากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ 7,001 บาทขึ้นไปน้อยที่สุด

2. จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือ ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ตามลำดับและนักเรียนมีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับอนุปริญญาอยุ่ที่น้อยที่สุด

3. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นมีมากที่สุด และผู้ปกครองของนักเรียนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันเล่นเป็นประจำทุกวันมีน้อยที่สุด ยกเว้นการพนันประเภทซื้อสลากกินรวบหรือสลากกินแบ่งที่พบว่า ผู้ปกครองเคยซื้อมีมากที่สุด และผู้ปกครองซื้อเป็นบางงวดกับซื้อทุกงวดมีน้อยที่สุด

4. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน พบว่า กลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นมีมากที่สุด และกลุ่มเพื่อนของนักเรียนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันเล่นเป็นประจำทุกวันมีน้อยที่สุด

5. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นมีมากที่สุด และนักเรียนที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันเล่นเป็นประจำทุกวันมีน้อยที่สุด ยกเว้นการพนันประเภทใช้ไพ่สำหรับ ลูกเต๋าพบว่า ไม่เคยเล่นมีมากที่สุด และเล่นบ่อย ๆ ครั้งมีน้อยที่สุด

6. จำแนกตามประเภทของแหล่งอบายมุขในชุมชน พบว่า ในชุมชนมีนักเรียนอาศัย

อยู่มีประเภทของแหล่งอบายมุขมากที่สุด คือ เจ้ามือ/คนถือไพ่ สลากกินรวบ รองลงมาคือ โรงบิลเลียด/สนุกเกอร์ แหล่งขายสลากกินแบ่ง เกมเสี่ยงโชค บ่อนไพ่ บ่อนไก่ ตู้ไฟฟ้า เล่นเกมต่าง ๆ สถานที่เล่นพนันมวยต่อสู้ สนามกีฬาที่มีเดิมพัน ฟุตบอลโต๊ะ และบ่อนปลากัดพบว่ามีน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน และประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของนักเรียน

1. จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากกว่านักเรียนหญิง

2. จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ตั้งแต่ 7,001 บาทขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ตั้งแต่ 3,001 - 7,000 บาท และนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวรายได้ 3,000 บาท จะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันน้อยที่สุด

3. จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ระดับอนุบาล และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาจะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันน้อยที่สุด

4. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันเป็นประจำทุกวัน จะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นจะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันน้อยที่สุด

5. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน พบว่า นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นจะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันน้อยที่สุด

6. จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันไม่เคยเล่นจะมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำแนกตามเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง ประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน และประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของนักเรียน

1. จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการพนันต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของเศรษฐกิจต่างกันมีเจตคติต่อการพนันไม่ต่างกัน

3. จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันมีเจตคติต่อการพนันไม่ต่างกัน

4. จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันต่างกัน มีเจตคติต่อการพนันต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ พบว่า

4.1 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทเล่นพนันในการกีฬา เกมต่าง ๆ และการนำสัตว์มาต่อสู้กันเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เล่นน้อย ๆ ครั้ง เคยทดลองเล่น เล่นนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทใช้ไพ่สำหรับลูกเต๋าเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เล่นน้อย ๆ ครั้ง เล่นนาน ๆ ครั้ง เคยทดลองเล่นและไม่เคยเล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทซื้อสลากกินรวบ

หรือสลากกินแบ่งซื้อทุกงวด มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์ซื้อเป็นบางงวด และไม่เคยซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อน พบว่า นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันต่างกัน มีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่นพบว่า

5.1 นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทเล่นพนันในการกีฬา เกมต่าง ๆ และการนำสัตว์มาต่อสู้กันเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เคยทดลองเล่น และไม่เคยเล่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทใช้ไพ่สำหรับลูกเต๋าเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เล่นนาน ๆ ครั้ง เล่นบ่อย ๆ ครั้ง และไม่เคยเล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทซื้อสลากกินรวบหรือสลากกินแบ่งซื้อทุกงวด มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์ซื้อเป็นบางงวด เคยซื้อและไม่เคยซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันต่างกัน มีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันเป็นรายคู่

6.1 นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทเล่นพนันในการเล่นกีฬา เกมต่าง ๆ และการนำสัตว์มาต่อสู้กันเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์เล่นนาน ๆ ครั้ง เคยทดลองเล่นและไม่เคยเล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทใช้ไพ่สำหรับลูกเต๋าเล่นเป็นประจำทุกวัน มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์เล่นนาน ๆ ครั้ง เคยทดลองเล่นและไม่เคยเล่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันประเภทซื้อสลากกินรวบ หรือ

สลากรีนแบ่งซื้อทุกงวด มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ซื้อเป็น
บางงวด เคยซื้อและไม่เคยซื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเจตคติต่อการพนันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย
ที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 กล่าวคือ นักเรียนชายมีเจตคติที่ดีต่อการพนันมากกว่านักเรียนหญิง
ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเสรีน พุฒนะหิตานนท์ และคนอื่น ๆ (2531 : 172)
พิชัย สันนิษะวรรณ และเนเนิล (อนุสรณ์ พินิจศักดิ์. 2528 : 27 ; อ้างอิงมาจาก Pichai
Sinpiyawan and Nable. 1971 : 1 - 4) ที่พบว่า เพศชายมีประสบการณ์เกี่ยวกับการ
พนันและชอบการพนันมากกว่าเพศหญิง โดยสอดคล้องกับบุษราคม ชุระพันธ์ (2535 : 64) พบ
ว่า นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการพนันสูงกว่านักเรียนหญิงที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะ
สังคมไทยมีค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงให้มีความเรียบร้อย มีความประพฤติดี
อยู่ในกรอบประเพณีมากกว่าเด็กชาย จึงเปิดโอกาสให้เด็กชายมีอิสระในการเล่นการพนัน
นอกจากนั้นสังคมยังยอมรับว่าผู้ชายเล่นการพนันไม่ใช่เป็นสิ่งที่เสียหาย ซึ่งเป็นการสร้างเจตคติที่
ไม่ดีตต่อการพนันให้กับเพศชาย

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีเจตคติต่อการพนันไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติต่อการพนันของนักเรียนที่มี
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่อครอบครัวรายได้
ตั้งแต่ 7,001 บาทขึ้นไปมีเจตคติที่ดีต่อการพนันมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวรายได้ตั้งแต่ 3,001 - 7,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท ซึ่งสอดคล้อง
กับงานวิจัยของพิชัย สันนิษะวรรณ และเนเนิล (อนุสรณ์ พินิจศักดิ์. 2528 : 27 ; อ้างอิง
มาจาก Pichai Sinpiyawan and Nable. 1977 : 1 - 4) พบว่าบุคคลจะมีนิสัยชอบ
เล่นการพนันเพิ่มขึ้นตามอัตรารายได้ของแต่ละบุคคล กล่าวคือ คนที่มีรายได้สูงจะชอบเล่นการพนัน

มากกว่าคนที่มียารได้ต่ำ แต่ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีเจตคติต่อการพนันไม่แตกต่างกัน ที่เป็นนี้อาจเนื่องมาจากสภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย มีการจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาเล่าเรียน เช่น จัดชมรม หรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน จึงทำให้นักเรียนไม่มีความสนใจเกี่ยวกับการพนัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีเจตคติต่อการพนันไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีระดับการศึกษาของผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่อการพนันไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนั้นไม่ได้มีผลต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพราะผู้ปกครองทุกคนต่างก็อบรมเลี้ยงดูบุตร เพื่อให้บุตรเป็นคนดีตลอดทั้งตัวของบุตร เองก็ได้รับการศึกษาย่อมรู้ว่าการพนันนั้นเป็นสิ่งไม่ดีจึงทำให้ได้รู้จักคิดและมีเหตุผลตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกันจึงมีเจตคติต่อการพนันไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของผู้ปกครองต่างกันมีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 กล่าวคือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันโดยเล่นเป็นประจำ (ทุกวัน) จะมีเจตคติต่อการพนันดีกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นน้อย ๆ ครั้ง (อาทิตย์ละ 1 - 5 ครั้ง) เล่นนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 - 3 ครั้ง) เคยทดลองเล่น (ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป) และนักเรียนที่มีผู้ปกครองไม่เคยเล่นการพนัน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญงเมววิชย (2523 : บทคัดย่อ) และเสริม บุญชะหิตานนท์ และคนอื่น ๆ (2531 : 174) ที่พบว่า สาเหตุที่สำคัญที่สุดที่เด็กกระทำผิดส่วนมากมาจากพฤติกรรมที่ไม่ดีของบิดามารด เช่น ชอบเล่นการพนัน ดื่มสุราหรือยาเสพติดทำให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านั้นและนำมาเป็นแบบอย่าง ซึ่งการที่บิดามารดาเล่นการพนันเด็กก็จะเห็นการพนันเป็นเรื่องธรรมดา จึงเป็นเหตุให้การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นเป็นประจำ (ทุกวัน) มีเจตคติที่ต่อการพนันมากกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นน้อย ๆ ครั้ง (อาทิตย์ละ 1 - 5 ครั้ง) เล่นนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 - 3 ครั้ง) เคยทดลองเล่น

(ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป) และนักเรียนที่มีผู้ปกครองไม่เคยเล่นการพนัน

5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันของกลุ่มเพื่อนต่างก็มีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 5 กล่าวคือ นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันโดยเล่นเป็นประจำ (ทุกวัน) จะมีเจตคติต่อการพนันดีกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นบ่อย ๆ ครั้ง (อาทิตย์ละ 1 - 5 ครั้ง) เล่นนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 - 3 ครั้ง) เคยทดลองเล่น (ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป) และนักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนไม่เคยเล่นการพนัน ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัทธมา ลิ้มปัทพธูรย์ (2521 : บทคัดย่อ) เพียงใจ บุตรทวี (2524 : 73 - 77) และพิมพรัตน์ จงเจษฎากุล (2527 : 145 - 146) ที่พบว่า การที่เด็กคบเพื่อนไม่ดีจะถูกเพื่อนชักจูงให้กระทำผิดได้ง่ายที่สุด ปัญหาการพนันของเด็กก็เช่นกัน เกิดจากการรวมกลุ่มเพื่อนของเด็กเมื่อเพื่อนมีประสบการณ์ในการเล่นการพนันก็จะชักชวนกันเล่นการพนัน จึงทำให้เด็กเหล่านี้มีเจตคติที่ดีต่อการพนันมากกว่าเด็กที่มีกลุ่มเพื่อนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันน้อยกว่าหรือไม่มีประสบการณ์

6. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันต่างก็มีเจตคติต่อการพนันต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 6 กล่าวคือ นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันโดยเล่นเป็นประจำ (ทุกวัน) จะมีเจตคติต่อการพนันดีกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นบ่อย ๆ ครั้ง (อาทิตย์ละ 1 - 5 ครั้ง) เล่นนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 - 3 ครั้ง) เคยทดลองเล่น (ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป) และนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์เล่นการพนัน ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพรัตน์ จงเจษฎากุล (2527 : 146) และบันทึกดา เพ็ชรสิงห์ (2530 : 129 - 131) ที่พบว่า เด็กที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันจะมีจำนวนครั้งที่เล่นการพนันต่อวันมากที่สุด การพนันเป็นสิ่งที่เกิดจากความเคยชินหรือความคุ้นเคยของเด็ก จึงเป็นเหตุให้การศึกษาครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเป็นประจำทุกวัน มีเจตคติต่อการพนันดีกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการพนันเล่นบ่อย ๆ ครั้ง (อาทิตย์ละ 1 - 5 ครั้ง) เล่นนาน ๆ ครั้ง (เดือนละ 1 - 3 ครั้ง) เคยทดลองเล่น (ตั้งแต่ 1 ครั้งขึ้นไป) และนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์เล่นการพนัน

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรมีการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ข่าวสาร ความรู้เรื่องโทษของการพนัน ตลอดจนการควบคุมป้องกันและกำจัดการเล่นการพนันด้วย
2. ควรจัดให้มีการแนะแนวแก่นักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับการพนันเพื่อสร้างเจตคติที่ถูกต้องแก่นักเรียน
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษากับเยาวชนนอกสถานศึกษา บริเวณพื้นที่จังหวัดหรือเขตการศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

